

Copilul meu e singur acasă

„COPILUL MEU E SINGUR ACASĂ”

„Copilul meu e singur acasă” este o carte destinată părinților care, precum și în cazul dumneavoastră, au plecat la muncă în străinătate fiind nevoiți să-și lasă copiii acasă.

Această carte vă propune niște repere, care ar putea să vă ajute să mențineți o relație mai strânsă cu copiii dumneavoastră, precum și să reduceți din greutatea despărțirii.

Acest ghid este rezultatul proiectului «Sprijin pentru copiii și părinții afectați de migrație»
Programul « Migrație pentru dezvoltare » - Proiectul n : Mv-150.

Proiectul a fost realizat cu susținerea Uniunii Europene, prin inițiativa comună a Comisiei Europene și a Națiunilor Unite pentru dezvoltare și migrație
www.migration4development.org

Conținutul acestui ghid nu reflectă în nici un caz opinia Uniunii Europene, a OIM, a Națiunilor Unite, nici a PNUD, UNFPA, UNHCR și OIT, nici opiniile statelor membre ale acestor organizații.

Partenerii proiectului, co-realizatori ai acestui ghid

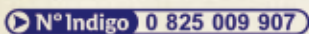
Asociația ALC – Accompagnement, Lieux d'accueil, Carrefour éducatif et social
Coordonarea Dispozitivului Național Ac.Sé

15, boulevard du Parc Impérial

06000 Nice

Tel : + 33 4 93 37 12 09

Fax : + 33 4 93 97 87 55

e-mail : europe@association-alc.org

www.acse-alc.org

http://parents-et-migrants.e-monsite.com

Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului (CRIC)

str E. Coca, N15

MD-2008 Chișinău

Republica Moldova

Tel : (373-22) 71 65 98,

Fax : (373-22) 74 78 13

e-mail : cidc@yahoo.com

www.childrights.md

Multe mulțumiri pentru : Shanna, Eva, Diego și Saverio, copiii care au realizat desenele din acest ghid

Grafica, paginație, imprimare :

BIGBEN CONSEILS (Agence Goodies & Communication Visuelle)

© ALC – mai 2010

Imprimare : le 28 mai 2010

ISBN10 : 2-9528007-0-7

ISBN13 : 978-2-9528007-0-9

EAN : 9782952800709

CUPRINS

INTRODUCERE	4
PREGĂTIȚI DIN TIMP PLECAREA: EVITAȚI SECRETUL	5
AJUTAȚI-VĂ COPIII SĂ IDENTIFICE REPERELE NECESARE PENTRU A-ȘI ORGANIZA VIAȚA FĂRĂ DUMNEAVOASTRĂ	6
RELAȚIA DINTRE COPIII DUMNEAVOASTRĂ ȘI ÎNGRIJITOR	8
BANII TRIMIȘI ÎN ȚARĂ	10
CADOURILE PE CARE LE FACEȚI COPIILOR	12
TELEFONUL, SCRISORILE ȘI INTERNETUL POT SĂ VĂ AJUTE SĂ PĂSTRAȚI RELAȚIA CU COPIII DUMNEAVOASTRĂ	12
ÎNTÎLNIREA CU COPIII DUPĂ O PERIOADĂ DE DESPĂRȚIRE	14
SITUAȚII DE RISC	19

INTRODUCERE

Cînd erai acasă, primeai un salariu, care abia de vă permitea să faceți față cheltuielilor gospodăriei, poate chiar nici nu aveai de lucru. Pentru că nu ați găsit o alternativă, ați hotărît să plecați în străinătate cu scopul de a încerca să asigurați un viitor mai bun familiei dumneavoastră. A fost o decizie curajoasă și, cu siguranță, nu a fost deloc ușor să o luați, însă ea ar putea să vă afecteze copiii.

Schimbarea

Plecarea peste hotare reprezintă o schimbare radicală atît în viața dumneavoastră, cît și în cea a copiilor dumneavoastră.

Schimbările pot provoca neliniște și stres deoarece reperatele în care găsim de regulă refugiul nu vor mai fi valabile. Anume din acest motiv, știind că va surveni o schimbare, încercăm să ne pregătim pentru plecare în mod diferit, ne-o imaginăm și o organizăm. Pentru a facilita adaptarea la aceste situații noi, suntem nevoiți să depunem mai multe eforturi.

Fiind confruntat cu o schimbare a modului de viață, copilul reacționează diferit, în dependență de vîrsta și caracterul acestuia, circumstanțele din exterior sau de

sprijinul pe care puteți să i-l acordați.

Copiii dumneavoastră pot fi copleșiți de sentimentul lipsei de securitate. Ei se vor întreba cum va fi viața lor cotidiană după plecarea părinților. Poate să le fie extrem de dificil să-și imagineze viața fără dumneavoastră. **Este important să știți să-i ascultați pentru a-i ajuta să înțeleagă mai bine situația.**

Unii copii se simt vinovați de plecarea părinților, ei percep această schimbare ca pe o pedeapsă pentru „un lucru rău” pe care l-ar fi făcut.

Copiii dumneavoastră ar putea să sufere în rezultatul despărțirii și dumneavoastră doriți să-i protejați.

Acum doisprezece ani, am fost nevoită să plec în Turcia și mi-am lăsat fiica cu bunicii. Avea doar doi ani. A fost nespun de dificil: înainte de plecarea mea nu ne mai despărțisem niciodată, nici măcar pentru o zi. Abia după trei luni de la sosire am reușit să dau un telefon acasă. Ulterior, de fiecare dată când plecam, despărțirea era extrem de dificilă. Ea nu putea înțelege cauza plecării mele. Eram atît de nefericită văzînd-o plîngînd.

Cum să vă sprijiniți copiii? Cum să le explicați motivele pentru care plecați?

PREGĂTIȚI DIN TIMP PLECAREA: EVITAȚI SECRETUL

Vorbiți cu copiii despre intenția de a pleca în străinătate.

Poate vă este frică de reacția lor, ori nu doriți să le provocați durere. Totuși, cunoașterea a ceea ce se întâmplă, poate să-i ajute pe copii să înțeleagă mai bine situația creată, să-i ajute să se liniștească și să se pregătească.

Veți avea uneori impresia că ei nu doresc să audă nimic despre acest subiect, sau că sunt prea mici pentru a înțelege. Continuați să vorbiți despre planurile dumneavoastră, precum și despre derularea acestora cu apropiatii dumneavoastră în prezența copiilor, chiar dacă ei sunt foarte mici, acest lucru îi va ajuta să se pregătească pentru noile circumstanțe.

Explicați-le motivele pentru care sunteți nevoiți să plecați.

Ascultați cu atenție și răspundeți la eventuale întrebări ale copiilor despre **cum ei vor trăi fără ca să le fiți alături**. Astfel veți putea înțelege ceea ce simt ei ca urmare a acestei schimbări.

Ascultați și răspundeți la întrebările pe care copiii ar putea să vi le adreseze referitor la **viața pe care o veți duce în străinătate**. Arătați-le pe o hartă unde se află țara și orașul în care veți locui, explicați-le cum veți călători (cu avionul, cu trenul, cu autobuzul...). Informați-i despre data plecării și durata aproximativă a șederii.

Este important să evitați a le furniza un surplus de detalii, dar și să le ascudeți lucruri absolut necesare. Dacă nu știți exact tipul muncii pe care o veți exercita în străinătate este suficient să le ziceți, spre exemplu: „Presupun că lucrurile vor sta în felul următor...”.

Plecați peste hotare în căutarea unui serviciu mai bine remunerat, pentru a asigura familiei un viitor decent. Explicați-le copiilor că ei nu poartă nici o vină pentru plecarea dumneavoastră.

Ea a crescut și s-a obișnuit cu plecările mele frecvente, precum și cu lipsa mea. Dar într-o zi mi-a spus: „Sunt gata să mănânc doar pâine, nu vreau nimic, unicul lucru pe care mi-l doresc este să revii”.

Luați în serios consecințele plecării dumneavoastră peste hotare asupra vieții copiilor. Încercați să nu minimizați îngrijorările sau tristețea lor. **Întotdeauna ascultați-i când au ceva a vă spune.**

Discutați cu apropiatii despre plecare, mai ales cu cei care vor rămâne alături de copiii dumneavoastră: membrii familiei, dar și profesorii. Ei vor putea, în caz de necesitate, să acorde sprijinul necesar copiilor.

AJUTAȚI-VĂ COPIII SĂ IDENTIFICE REPERELE NECESARE PENTRU A-ȘI ORGANIZA VIAȚA FĂRĂ DUMNEAVOASTRĂ

Discutați cu copiii subiectele care ar putea să-i ajute să se adapteze mai ușor la viața în lipsa părinților: spuneți-le că veți avea discuții telefonice regulate, alegeți împreună cu ei persoana în grija căreia vor rămâne, încurajați-i să devină mai independenți.

Pentru a se dezvolta copiii au nevoie de autonomie. Încurajați-i să-și dezvolte pe deplin capacitățile. Sprijiniți-i în încercarea lor de a deveni independenți: la școală, acasă, în cadrul familiei...

În funcție de vârsta și necesitățile copiilor, ajutați-i să-și structureze viața cotidiană.

Nu ezitați să le spuneți copiilor dumneavoastră că aveți încredere în ei și că sunteți mândri de ei, spre exemplu, atunci când au succese la școală.

Învățați-i să respecte autoritatea, mai ales atunci când este vorba de profesori și de persoanele în grija cărora se află.

Îndemnați-i să participe la activități sportive, culturale... astfel copiii vor putea să-și dezvolte capacitățile și talentele, să creeze relații de prietenie cu alți copii și adulți.

Implicați, în măsura posibilităților, copiii în procesul de luare a deciziilor când acestea îi privesc nemijlocit.

Siguranța și comportamentele de risc

Este necesar să vă asigurați că locuința în care vor trăi copiii după plecarea dumneavoastră este un spațiu sigur. În dependență de vârsta copiilor, explicați-le principiul funcționării aragazului, măsurile de securitate privind utilizarea sistemului de încălzire de care dispuneți în casă.

Discutați cu copiii regulile pe care trebuie să le respecte în lipsa dumneavoastră: frecventarea regulată a școlii, orele de petrecere a timpului liber cu prietenii, implicarea lor în viața gospodăriei, timpul petrecut în fața televizorului...

În funcție de vârsta copiilor, abordați cu ei subiecte privind eventuale situații de risc, cu care ei s-ar putea confrunta în lipsa dumneavoastră.

În cazul adolescenților: informați-i sau asigurați-vă că ei sunt la curent cu comportamentele de risc (droguri, infecții cu transmitere sexuală, alcool...).

Ea este înconjurată de persoane binevoitoare, însă eu o avertizez cu privire la pericolele existente în cazul unei domnișoare de vârsta ei. De aceea îi cer să nu iasă din casă seara, să fie mereu prudentă cu oamenii pe care îi întâlnește în fiecare zi, să iasă de preferință cu prietenele...

Încurajați-vă copiii să solicite ajutorul dumneavoastră atunci când au nevoie de el, chiar și la telefon.

O rog să fie sinceră cu mine. O rog să-mi împărtășească orice problemă, oricând simte nevoia unui sfat. Însă ea păstrează tăcerea; uneori, acest lucru îmi provoacă durere. Însă ea crește și devine independentă.

Pentru a vă asigura că copiii dumneavoastră sunt sănătoși, atât înainte de plecare, cât și de fiecare dată când vă întoarceți în țară, în perioada vacanțelor, **supuneți copiii unor investigații medicale profilactice.**

Înainte de plecare, îmi duc de fiecare dată fiica la medic, pentru a mă convinge că nu are vreo problemă gravă de sănătate.

Lăsați copilului dumneavoastră sau îngrijitorului coordonatele medicului de familie.

RELAȚIA DINTRE COPIII DUMNEAVOASTRĂ ȘI ÎNGRIJITOR

Atunci cînd sunteți plecați, vă încredințați copiii unei alte persoane, de regulă, unui membru de familie: soțului/soției, mamei, surorii sau altor rude...

În măsura posibilităților, permiteți-le copiilor dumneavoastră să aleagă persoana în grija căreia să rămînă.

În cazul în care copiii nu cunosc bine îngrijitorul, încercați să organizați, înainte de plecare, un șir de întîlniri la care să participe copiii, persoana în grija căreia ei se vor afla și dumneavoastră.

Oricare ar fi alegerea, este indispensabil ca copiii dumneavoastră să se afle într-o ambianță care să nu le fie străină. Ei ar putea să se instaleze în locuința persoanei responsabile, mai ales în cazul copiilor mici, sau ar putea opta să rămînă acasă, iar îngrijitorul le va face vizite regulate. Cea de-a doua formulă este valabilă atunci cînd copiii sunt destul de mari pentru a avea singuri grijă de viața lor cotidiană și sunt în stare să evite pericolele.

Stabiliți niște reguli clare privind responsabilitățile și rolurile fiecăruia.

Este important ca persoana desemnată în calitate de îngrijitor să fie capabilă de a avea grijă de copiii dumneavoastră: ea nu trebuie să fie nici prea tînă, nici prea în vîrstă, să fie sănătoasă...

Ea trebuie:

- să aibă grijă de sănătatea și bunăstarea copiilor,
- să le asigure necesitățile de bază,
- să se încredințeze că ei frecventează școala și să mențină legătura cu profesorii...

În egală măsură, îngrijitorul trebuie să fie în stare să le acorde un sprijin moral atunci cînd aceștia se vor confrunta cu dificultăți sau se vor simți singuri.

Stabiliți limitele în care se încadrează rolul îngrijitorului.

Chiar dacă această persoană se dovedește a fi destul de responsabilă, fie ea bunica sau mătușa copiilor, ea nu trebuie să preia locul dumneavoastră.

Cereți persoanei date să vorbească cu copiii despre dumneavoastră, așa încît aceștia să știe că, oricît de departe v-ați afla, dumneavoastră sunteți mereu cu gîndul la ei.

Viața de zi cu zi a copiilor dumneavoastră și a persoanei în grija căreia ei se află poate deveni uneori destul de complicată, în rezultat pot apărea neînțelegeri sau chiar conflicte.

Atunci când acest lucru survine, încercați să vorbiți afiș cu copiii, cît și cu îngrijitorul, pentru a putea înțelege mai bine cauza apariției problemei și pentru a interveni ulterior în mod corespunzător.

În cazul în care îngrijitorul tinde să controleze excesiv viața și comportamentul copiilor dumneavoastră, chiar fiind bine intenționat, sau dacă acesta îi obligă la activități care depășesc noțiunea de simplă participare la viața de familie: discutați cu el și redefiniți regulile vieții în comun.

Amintiți îngrijitorului că copiii dumneavoastră trebuie să participe la diferite activități, fie la școală sau acasă, însă ei mai au dreptul să petreacă timpul cu prietenii lor sau să se implice în activități de timp liber.

Vorbiți cu îngrijitorul despre respectarea intimității copiilor. Ar fi bine ca, în măsura posibilităților, copiii să aibă un spațiu personal în cadrul locuinței.

O perioadă de adaptare necesară pentru toți.

În urma plecării dumneavoastră, copiii trec prin momente de neliniște și suferință. Ei sunt nevoiți să se adapteze la un mod de viață absolut nou pentru ei, care presupune acceptarea unor reguli și tradiții noi în casa îngrijitorului.

Și dumneavoastră treceți printr-o perioadă în care trebuie să vă obișnuiți cu un nou mod de viață, în Franța.

Comunicați cu copiii dumneavoastră cît mai des posibil. În caz de necesitate, nu ezitați să cereți ajutorul unei persoane de încredere, care nu face parte din cadrul familiei (un profesor, spre exemplu).

O situație care riscă să se complice

Din nefericire, orice situație imprevizibilă poate surveni: un deces, o boală... în rezultat, alți membri de familie se vor ocupa de îngrijirea copiilor dumneavoastră și ei ar putea să schimbe regulile stabilite anterior, privind supravegherea acestora. Spre exemplu, ei ar putea cere o sumă mai mare de bani în schimbul atenției acordate copiilor dumneavoastră.

În asemenea cazuri, încercați să discutați cu ei și, dacă nu ajungeți la un numitor comun, puteți apela la o persoană terță, în care aveți încredere, spre exemplu un profesor sau un alt membru de familie.

BANII TRIMIȘI ÎN ȚARĂ

Înainte de plecare ați căzut de acord cu îngrijitorul că îi veți trimite suma de bani necesară întreținerii copilului dumneavoastră.

Nu promiteți o sumă de bani prea mare. **Orientați-vă spre o sumă realistă** și stabilită în funcție de necesitățile copiilor dumneavoastră, precum și de cheltuielile dumneavoastră în Franța.

Dacă banii trimiși constituie, pe lângă satisfacerea necesităților copiilor, o **remunerare a îngrijitorului**, aceasta nu trebuie să depășească salariul mediu al țării din care proveniți.

Banii pot genera probleme, chiar și conflicte, între copii, îngrijitor și dumneavoastră. Persoana în grija căreia se află copiii dumneavoastră poate insista asupra utilizării banilor după bunul său plac, în dependență de suma trimisă și de regularitatea cu care o faceți.

Persoana în cauză ar putea cheltui banii trimiși de dumneavoastră altfel decât ați prevăzut înainte de plecare sau ar putea să exercite un control prea strict asupra felului în care copiii dumneavoastră fac uz de ei. Nu este exclus cazul solicitării din partea îngrijitorului a unor sume suplimentare.

Încercați să comunicați cât mai des cu persoana în grija căreia se află copiii dumneavoastră, povestiți-i despre condițiile de viață în Franța, explicați-i că aveți și dumneavoastră cheltuieli importante, pentru că viața este foarte scumpă, împicînd cheltuieli mult mai mari decât acasă.

Ei consideră că viața în Franța este un paradis, că eu merg în fiecare zi la plajă și mă plimb. Ceea ce ei nu știu, este că eu lucrez din greu.

(România. Fragment dintr-o povestire despre viață – Proiect Feed Back)

Ați putea, de asemenea, să apelați la ajutorul unei terțe persoane pentru a interveni în calitate de mediator între îngrijitor și dumneavoastră: spre exemplu, un profesor al copiilor dumneavoastră în care aveți încredere sau un alt membru al familiei.

Există organizații în țara dumneavoastră, care ar putea să intervină în asemenea situații. Specialiștii care lucrează în aceste instituții au experiența necesară pentru a ajuta persoanele afectate de migrație și de consecințele acestui fenomen, inclusiv copiii. La sfîrșitul acestei cărți veți găsi coordonatele acestora.

Viața în Franța este costisitoare

Chiar dacă salariul mediu în Franța este mai mare decât cel din țara dumneavoastră de origine, atunci și cheltuielile legate de întreținere sunt mult mai mari.

Spre exemplu, salariul de bază minim în Franța se ridică la aproximativ 900€ pe lună, pentru un program complet. Acest salariu ar putea să vă pară destul de mare în comparație cu cel primit în țară. Totuși, este important să cunoașteți că, locuind în Franța, veți avea și cheltuieli la fel de substanțiale.

Aceste cheltuieli se referă la:

- locuința dumneavoastră. Chiria unei garsoniere poate să se ridice la 500 €, 600 €, în dependență de regiune...
- plata pentru electricitate și încălzire,
- hrană :

Spre exemplu

1 litru de lapte costă 1,5€;

1 kg de cartofi costă 1€;

1 kg de orez costă 3€;

O pâine costă 1,5€...

- tichetele de autobuz sau metrou, de care veți avea nevoie pentru a vă deplasa la lucru (de la 1€ la 1,50 € pentru un tichet, în funcție de orașul în care locuiți), etc...
- în cazul în care fumați, trebuie să știți că țigările sunt, în Franța, cu mult mai scumpe decât cele de acasă: costul unui pachet este de aproximativ 5,50€.

Dacă vă aflați în situația de a nu putea trimite temporar bani familiei dumneavoastră, spre exemplu ca urmare a pierderii locului de muncă, copiii dumneavoastră ar putea deveni o miză importantă, utilizată de îngrijitor pentru a vă cere banii care îi datorați.

Și în acest caz încercați să solicitați ajutorul unei terțe persoane, de a interveni în calitate de mediator între îngrijitor și dumneavoastră.

CADOURILE PE CARE LE FACETI COPIILOR

Copiii dumneavoastră cresc și se dezvoltă destul de repede. În funcție de vîrstă se schimbă și interesele lor.

Atunci cînd le trimiteți cadouri, asigurați-vă că acestea corespund atît gusturilor, cît și necesităților lor.

Spre exemplu, cumpărîndu-le pantofi sau haine, verificați ca mărimea acestora să le fie pe potrivă și ca modelele să răspundă așteptărilor lor.

În orice caz, evitați, în măsura în care este posibil, să compensați lipsa dumneavoastră prin multe cadouri.

Nu este exclus faptul ca copiii dumneavoastră să vă ceară din ce în ce mai multe cadouri: este important să răspundeți necesităților lor, însă nu și capriciilor.

Dați preferință cadourilor utile, care susțin dezvoltarea copiilor dumneavoastră sau care v-ar favoriza să mențineți mai bine legătura cu ei...

Respectați-vă promisiunile. O promisiune încălcată este o adevărată dezamăgire pentru copil. Iar atunci cînd nu sunteți în stare să vă onorați promisiunea, explicați-le cauza.

TELEFONUL, SCRISORILE ȘI INTERNETUL POT SĂ VĂ AJUTE SĂ PĂSTRAȚI RELAȚIA CU COPIII DUMNEAVOASTRĂ

Indiferent de vîrstă, este indispensabil ca copiii să știe că, deși vă aflați departe, dumneavoastră sunteți cu gîndul la ei. Ceea ce ar putea să-i consoleze și să-i încurajeze este vocea dumneavoastră la celălalt capăt al firului sau mesajele pe care le trimiteți. Aceasta este o modalitate potrivită de păstrare a relației cu copiii.

Vorbim mult la telefon. Odată la două zile cumpăr o cartelă telefonică și-mi sun fiica. Vreau ca ea să știe că o iubesc și că am plecat pentru că aceasta era unica soluție pentru ambele.

Este important să puteți comunica cu copiii dumneavoastră.

Apelurile telefonice, scrisorile, mesajele electronice, cărțile poștale, precum și câteva cuvinte dulci transmise prin intermediul vecinilor sau apropiaților care se reîntorc în țară... sunt mijloacele de care dispuneți pentru a vă face simțită prezența în viața copiilor dumneavoastră.

În timpul convorbirilor telefonice :

Exprimați prin câteva cuvinte simple dragostea față de copiii dumneavoastră; spuneți-le că v-ați gândit la ei;

Ascultați-vă copiii: fiți la curent cu necesitățile și stările lor sufletești;

Dacă aveți unele obiecții privind comportamentul copiilor dumneavoastră, formulați-le într-un mod pozitiv;

Povestiți-i cât mai multe despre dumneavoastră: descrieți-i viața pe care o duceți în Franța;

Dacă aveți mai mulți copii, acordați timp fiecăruia dintre ei și vorbiți cu fiecare în parte, chiar dacă sunt foarte mici.

Interesați-vă de ocupațiile lor atât în cadrul școlii, cât și acasă, de relațiile lor cu prietenii, de activitățile lor culturale și de timp liber.

Încercați să mențineți legătura cu profesorii copiilor dumneavoastră. Copiii petrec o bună parte a timpului la școală: profesorii îi cunosc bine, pot analiza evoluția lor și pot monitoriza eventuale probleme sau dificultăți.

Imaginea pe care o păstrați despre copiii dumneavoastră corespunde momentului despărțirii. Însă în lipsa dumneavoastră copiii se schimbă, ei se dezvoltă din punct de vedere fizic, se maturizează și devin mai independenți.

Pentru a păstra legătura cu ei, ar fi bine să faceți schimb de poze. În măsura posibilităților, încercați să comunicați cu ei prin intermediul unei camere web.

Desenul ca mijloc de menținere a relației

Copiii lor le place să deseneze, desenul ajutându-le să-și exteriorizeze emoțiile și trăirile. Rugați-i pe copii să vă trimită desenele lor prin poștă.

Și dumneavoastră trimiteți-le cărți poștale sau scrisori: uneori este mult mai ușor să-ți împărtășești sentimentele în scris decât la telefon.

ÎNTÎLNIREA CU COPIII DUPĂ O PERIOADĂ DE DESPĂRTIRE

Atunci cînd vă veți revedea copiii, fie pentru că dumneavoastră vă întoarceți acasă pentru perioada vacanțelor, ori pentru totdeauna, fie pentru că copiii au posibilitatea de a vi se alătura în Franța, pregătiți-vă să vă confrunțați cu schimbări.

Copiii dumneavoastră cresc. Ei se dezvoltă din punct de vedere fizic (înălțimea, vocea, părul...).

Comportamentul, obiceiurile și modul lor de viață ar putea să se schimbe în lipsa dumneavoastră. Spre exemplu, este posibil ca la întoarcere să descoperiți că copiii dumneavoastră au adoptat obiceiurile îngrijitorului... **Copiii dumneavoastră ar putea să vă pară străini atunci cînd vă veți reîntîlni.**

V-ați obișnuit să trăiți singur(ă) în Franța, să vă gestionați viața în funcție de propriile necesități. Chiar dacă sunteți bucuros/oasă să vă revedeți copiii, este absolut necesar să vă ajustați ritmul de viață la necesitățile lor.

Încercați să percepeți acest lucru ca pe o reacție absolut normală și evidentă, apărută în urma despărțirii.

Nu încercați să vă impuneți autoritatea, nu cereți de la copiii dumneavoastră să-și schimbe comportamentul imediat. Fiți conștient/ă de faptul că vă va lua timp să vă cunoașteți din nou și să restabiliți relația părinte/copil.

Mă simțeam singură cu propriii mei copii în Franța și eram derutată, aveam impresia că ei îmi sunt străini, nu știam nici măcar care sunt bucatele lor preferate (România, fragment dintr-o povestire de viață - proiectul Feed-back)

COPIII DUMNEAVOASTRĂ VI SE ALATURĂ ÎN FRANȚA

Vă doriți nespus de mult ca copiii să vină la dumneavoastră în Franța.

Atît copiii, cît și dumneavoastră, sunteți bucuroși să vă reîntîlniți și să începeți o viață nouă împreună.

Este extrem de important să pregătiți meticulos plecarea lor din țară, sosirea în Franța, precum și noua lor viață aici.

Vorbiți cu copiii despre posibilitatea de a locui cu dumneavoastră în Franța. Cereți-le părerea, ascultați-le dorințele și eventualele lor temeri... Întrebați-i dacă sunt de acord. În cazul în care ei au rezerve, nu ezitați să discutați cu ei pentru a înțelege cauzele care le-au provocat.

Trebuie să conștientizați totuși că sosirea și ulterior viața în Franța ar putea avea consecințe importante asupra copiilor dumneavoastră. Ei vor fi nevoiți :

«să» se despartă de persoana care pînă nu demult a avut grijă de ei și cu care au stabilit, se prea poate, o relație strînsă;

«să»-și părăsească prietenii de acasă și să-și facă noi prieteni în Franța;

«să»-și părăsească școala, activitățile de timp liber...;

«să» învețe limba franceză: copiii învață repede, însă pentru a obține rezultate, ei trebuie să dea dovadă de efort și curaj!

«să» se obișnuiască cu un ritm de viață și obiceiuri care pentru moment le sunt străine; să locuiască într-o casă nouă, să vă cunoască prietenii sau eventualul/a concubin/ă.

Deși copiii dumneavoastră sunt bucuroși să vă revadă, sosirea în Franța ar putea reprezenta un moment dificil pentru ei. Tipul dificultăților ar putea depinde de vîrsta și caracterul lor.

De dumneavoastră depinde să-i ajutați să treacă peste aceste schimbări și să faceți în așa fel încît ei să le perceapă drept experiențe pozitive și să învețe din ele.

Pregătiți minuțios sosirea copiilor dumneavoastră

Explicați-le copiilor unde și cum trăiți dumneavoastră în Franța înainte de a vi se alătura.

Arătați-le poze ale apartamentului dumneavoastră, camerei (sau spațiului în cadrul apartamentului) pe care o veți pune la dispoziția lor, cartierului și orașului în care locuiți.

Povestiți-le copiilor despre viața în Franța, despre mediul și clima acestei țări, precum și despre vecinii pe care îi vor avea.

Informați-vă despre funcționarea sistemului de învățămînt francez (școală, colegiu, liceu, disciplinele predate, orar, vacanțe...) și puneți aceste informații la dispoziția copiilor dumneavoastră.

Familiarizați-vă în prealabil cu regulile de intrare și aflare a copiilor pe teritoriul Franței, precum și eventuale formalități.

Pentru a căpăta aceste informații vă puteți adresa la Oficiul Francez pentru Imigrare și Integrare (OFII).

Stabiliți din timp cum vă veți organiza viața cotidiană, copiii dumneavoastră făcând parte din ea.

Eram dezorientată, mă întrebam cum voi reuși să mă descurc cu copiii alături. Lucrând toată ziua, nu știam ce să fac cu ei. (România, fragment dintr-o povestire de viață proiectul Feed-back)

Orarul dumneavoastră de lucru este compatibil cu cel al școlii?

Copiii dumneavoastră sunt destul de mari pentru a se întoarce singuri de la școală sau veți reuși să-i aduceți acasă după lecții? Veți putea apela la ajutorul unor prieteni sau vecini în caz de necesitate?

Școala în Franța

Miercuri este zi liberă pentru copiii ce merg la grădiniță sau la școala primară!

Pe întreg parcursul anului **vacanțele școlare** sunt aceleași pentru copiii de toate vârstele :

Vacanța Toussaints: 10 zile, sfârșitul lunii octombrie/începutul lunii noiembrie

Vacanța de Crăciun: 15 zile, perioada între Crăciun și Anul Nou

Vacanța de iarnă: 15 zile în luna februarie

Vacanța de primăvară: 15 zile în luna aprilie

Vacanța de vară: 2 luni – iulie și august

În cadrul vacanțelor școlare și a zilelor de miercuri, pentru copii există mai multe modalități de petrecere a timpului liber, aflându-se sub supravegherea adulților.

Centrele municipale de agrement propun activități de petrecere a timpului liber, sportive și culturale. Tarifele oscilează de la 2€ la 14€, pe zi, pentru fiecare copil. Aceste taxe sunt calculate în funcție de venitul familiei și pot varia în dependență de regiunea unde locuiți. În funcție de situație, aceste centre culturale pot oferi activități gratuite.

Pentru informații suplimentare adresați-vă la Primăria orașului în care locuiți.

Apartamentul în care locuiți vă permite să adăpostiți și copiii?

Este important ca copilul să beneficieze de un spațiu personal sau o cameră.

În cazul când locuiți cu o persoană străină copilului (concubin sau concubină, colocatari...):

vorbiți-le copiilor dumneavoastră despre această persoană și precizați că ei vor trebui să locuiască împreună, în același apartament;

discutați cu persoana care locuiește cu dumneavoastră. Comunicați-i decizia de a vă aduce copiii în Franța și **asigurați-vă că el/ea este de acord**. Sosirea copiilor dumneavoastră ar putea influența asupra obiceiurilor și modului de viață pe care îl duceți.

Încercați să aflați și ce pași trebuie să întreprindeți pentru a vă înscrie copilul la grădiniță, școală, colegiu sau liceu, în dependență de vârsta acestora.

Începeți procedura înscrierii la școală înainte de sosirea copiilor dumneavoastră.

Vă puteți înscrie copiii la școală chiar dacă nu aveți încă permis de ședere sau de rezidență

Copiii sunt obligați să frecventeze școala de la vârsta de 6 ani. Totuși, grădinița, destinată copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 6 ani, nu este mai puțin importantă pentru copiii dumneavoastră, în special pentru a învăța limba franceză, a se socializa cu alți copii și a-și face prieteni. Înscrieți copiii înainte de sosirea lor!

Pregătiți toate actele de stare civilă, de preferință traduse în limba franceză (copia legalizată a certificatului de naștere, certificatul de căsătorie...).

Asigurați-vă că copiii dumneavoastră dispun de un **carte de sănătate (și vaccinare)**. Veți trebui să-l prezentați pentru a vă înscrie copiii în orice instituție de învățământ din Franța, precum și în centrele de agrement.

Urmăriți ca copiilor dumneavoastră să **le fie administrate toate vaccinurile necesare** pentru

Copiii necesită timp și atenție din partea dumneavoastră. Înainte de venirea copiilor, vorbiți împreună cu concubinul/concubina dumneavoastră despre cum aveți de gând să vă gestionați viața cotidiană.

În măsura posibilului, asigurați-vă că dispuneți de mijloacele financiare necesare pentru creșterea și îngrijirea copiilor dumneavoastră în Franța.

Pentru a putea beneficia de alocații familiale, trebuie să întruniți un șir de condiții legate de serviciul de care dispuneți, permisul de ședere și durata aflării dumneavoastră în Franța. Pentru informații suplimentare privind șansele dumneavoastră de a beneficia de aceste ajutoare, contactați un asistent social din sectorul în care locuiți.

a fi acceptați la școală. În cazul în care copiii nu dispun de numărul necesar de vaccinuri, vă puteți adresa la:

- Protecția Mamei și a Copilului, dacă copiii dumneavoastră nu au atins vârsta de 6 ani,
- Primăria orașului în care locuiți, care vă va comunica adresa centrului de vaccinare situat în apropierea domiciliului dumneavoastră.

Dacă sunteți divorțat/ă, întreprindeți acțiunile necesare pentru a căpăta autorizația oficială a celuilalt părinte de a obține pașaportul copiilor pentru ca ei să poată părăsi legal țara.

În măsura posibilităților, este preferabil să vă întoarceți în țară pentru a vă ocupa personal de aceste formalități.

Dacă însă acest lucru nu este posibil, apălați la ajutorul îngrijitorului sau la cel al unei alte persoane de încredere. În acest caz, va trebui să-i acordați o procură pentru a putea efectua unele operațiuni de ordin administrativ.

Cînd copiii dumneavoastră vor ajunge în Franța, acordați-vă destul timp pentru a vă obișnui unii cu alții și a învăța din nou să trăiți împreună.

Încercați să vă planificați cîteva zile de concediu pentru perioada sosirii copiilor dumneavoastră în Franța. Astfel veți putea:

- să le arătați orașul;
- să le faceți cunoștință cu prietenii dumneavoastră;
- să finalizați înscrierea lor la școală;
- să alegeți împreună cu copiii dumneavoastră eventuale activități sportive și de timp liber. Vă puteți adresa la Primăria orașului dumneavoastră pentru mai multe informații.
- să profitați de momente plăcute, petrecute împreună!

SITUAȚII DE RISC

Affându-vă în Franța sau în oricare altă țară străină, ați putea să vă pomeniți în situații dificile, instabilitate, vulnerabilitate, sau chiar exploatare.

- Dacă sunteți forțat(ă) să lucrați contrar voinței dumneavoastră
- Dacă nu sunteți plătit(ă) pentru serviciile prestate
- Dacă sunteți obligat(ă) să vă prostituați
- Dacă sunteți constrins(ă) să cerșiți sau să furați
- Dacă sunteți amenințat(ă) sau bătut(ă) pentru a face aceste lucruri
- Dacă cineva v-a luat pașaportul sau buletinul de identitate

Cereți ajutor pentru a fi protejat(ă).

În cazurile susmenționate, ar putea să vă fie frică pentru siguranța copiilor și rudelor dumneavoastră rămași în țară.

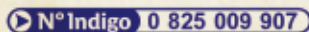
Lucrătorii sociali pot să vă ajute să evaluați situația și potențialele riscuri. Este posibil de a contacta organizațiile aflate în apropierea localității unde stau copiii dumneavoastră pentru a le oferi un sprijin constant.

Adrese utile ale unor asociații :

În Franța

Asociația ALC

Coordonarea Dispozitivului Național Ac.Sé
15, boulevard du Parc Impérial
06000 Nice
tel : 04 93 37 12 09
fax : 04 93 97 87 55

 N° Indigo 0 825 009 907

R 15 4 57 C : MN

Adrese Internet :

www.acse-alc.org
<http://parents-et-migrants.e-monsite.com>
e-mail : europa@association-alc.org

În Moldova

Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului (CRIC)

strada E. Coca, N15
MD-2008 Chișinău
Republica Moldova
tel : (373-22) 71 65 98,
fax : (373-22) 74 78 13
e-mail : ciddc@yahoo.com
www.childrights.md

În Bulgaria

Centrul Fundația Nadja

12-A Georgi Benkovski Str.
1000 Sofia – Bulgaria
tel : + 359 2 981 93 00
e-mail : nadja@cablebg.net
site web : www.centrenadja.hit.bg/koismenie-eng.htm

În România

Asociația pentru Dezvoltarea Practicilor Alternative de Reintegrare și Educație (ADPARE)

Strada Gheorghe Pop de Basesti N. 49 – 51,
Intrare B, Etaj trei, Ap. 11, Sectorul 2, București - România
tel/fax : + 40 212532904
e-mail : adpare@adpare.eu

Caritas București

Str. Gheorghe Pripu 22-36 sector 1
014376 București - România
tel : + 40 21 233 21 34 /35
e-mail : caritas@mailbox.ro
site web : www.caritasbucuresti.org

MIGRATION FOR DEVELOPMENT

«**Copilul meu e singur acasă** » este un ghid pentru părinții care pleacă la muncă în străinătate și sunt nevoiți să își lase copiii în țara de origine. Ghidul propune repere pentru a ajuta părinții să păstreze legătura cu copii și să facă tot ce e posibil pentru ca separarea să fie cât mai puțin dificilă.

Ghidul a fost realizat de Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului (CRIC) din Chișinău, Moldova și de Asociația ALC (Acompagnement, centru de Primire, Intersecție educativă și socială) din Nice, Franța.

Acest ghid este rezultatul proiectului «**Sprrijin pentru copiii și părinții afectați de migrație**» finanțat de Uniunea Europeană, prin inițiativa comună a Comisiei Europene și a Națiunilor Unite pentru dezvoltare și migrație.

Proiectul analizează efectele migrației asupra părinților și asupra copiilor lor rămași acasă, în grija unor persoane apropiate.

Proiectul dezvoltă acțiuni de sensibilizare și de formare pentru asistenții sociali și educativi care intervin pentru copiii rămași în Moldova și pentru părinții migranți în Franța. În Moldova, în cadrul acestui proiect, se organizează activități pentru copii, cu scopul de a îi ajuta să se descurce mai bine în viața de zi cu zi, a îi încuraja să participe la activități educative, culturale, de petrecere a timpului liber și de a le oferi susținere psihologică. În Franța, prin acest proiect, părinții migranți sunt ajutați să mențină legătura cu copiii și să îi susțină, chiar dacă sunt departe ; în același timp, părinții sunt informați asupra drepturilor lor în Franța.

UNHCR

